

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД**

11. Пж-2335/2017

29.10.2018. године

Београд

П Р И М Љ Е Н О	
У _____ прим.	_____ прил.
01. 11. 2018	
Р _____ од _____	
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ	
	15

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Милице Милановић-Траиловић у својству председника већа, судије др Весне Даветић-Трогрлић и судије у Данијеле Дукић у својству чланова већа, у правној ствари тужиоца СОКОЈ ОРГАНИЗАЦИЈА МУЗИЧКИХ АУТОРА СРБИЈЕ из Београда, ул. Мишарска бр. 12-14,

..., ради дуга, вредност предмета спора 16.808,40 динара, одлучујући о жалби Туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 34. П 5507/2016 од 08.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба Туженог и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Привредног суда у Београду 34. П 5507/2016 од 08.02.2017. године у ставу другом и четвртном изреке.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 34. П 5507/2016 од 08.02.2017. године у ставу првом изреке укинута је у обавезујућем делу решење о извршењу Привредног суда у Сремској Митровици Ив 264/2016 од 09.05.2016. године; у ставу другом изреке обавезан је Тужени да Тужиоцу плати законску затезну камату на износ од 16.808,40 динара почев од 27.04.2016. године до 10.05.2016. године; у ставу трећем изреке одбијен је тужбени захтев у делу да Тужени плати Тужиоцу законску затезну камату на износ од 997,10 динара почев од 28.10.2014. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 25.11.2014. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 27.01.2015. године до 26.04.2016. године, на износ од 4.802,40 динара почев од 25.07.2014. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 25.09.2015. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 24.10.2015. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 24.11.2015. године до 26.04.2016. године и на износ од 800,40 динара почев од 22.12.2015. године до 26.04.2016. године; у ставу четвртном изреке обавезан је Тужени да Тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 29.862,00 динара.

Благовременом жалбом Тужени побија првостепену пресуду у ставу другом и четвртном изреке због битне повреде одредаба парничног поступка, не наводећи о којој

износ од 997,10 динара почев од 28.10.2014. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 25.11.2014. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 27.01.2015. године до 26.04.2016. године, на износ од 4.802,40 динара почев од 25.07.2014. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 25.09.2015. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 24.10.2015. године до 26.04.2016. године, на износ од 800,40 динара почев од 24.11.2015. године до 26.04.2016. године и на износ од 800,40 динара почев од 22.12.2015. године до 26.04.2016. године, као и да накнади Тужиоцу трошкове извршног поступка у износу од 11.454,00 динара.

Међу парничним странкама је било спорно само то да ли Тужилац има право на законску затезну камату и од када иста тече.

Правилно је Првостепени суд закључио да Тужилац има право на законску затезну камату за доцњу у плаћању главног дуга. Неосновано Тужени у жалби указује да је главни дуг платио пре него је примио решење о извршењу, а јер дан пријема решења о извршењу није од значаја за оцену да ли је Тужени био у доцњи са испуњењем обавезе и од када до када је био у доцњи.

Будући да је Тужени оспорио пријем утужених рачуна пре 27.04.2016. године као дана кад је Тужилац поднео предлог за извршење, а да Тужилац није доказао да је утужене рачуне уручио Туженом пре него што је поднео предлог за извршење што је био дужан сходно правилу из члана 228. Закона о парничном поступку, правилно је Првостепени суд обавезао Туженог да Тужиоцу плати законску затезну камату на износ главног дуга од 16.808,40 динара почев од дана 27.04.2016. године кад је поднет предлог за извршење на основу веродостојних исправа тј. тужба па до 10.05.2016. године кад је Тужени главни дуг платио.

Првостепени суд је правилно на утврђено чињенично стање применио меродавно материјално право, одредбе члана 234. став 2. и члана 277. став 1. Закона о облигационим односима, кад је усвојио тужбени захтев да Тужени плати Тужиоцу законску затезну камату на износ главног дуга плаћеног у доцњи и то почев од дана подношења тужбе па до дана плаћања. За своју одлуку Првостепени суд је дао разлоге које прихвата и Привредни апелациони суд.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, а јер Тужилац има право на накнаду парничних трошкова, с обзиром да је повлачење тужбе односно умањење тужбеног захтева уследило после испуњења тужбеног захтева од стране Туженог на име главног дуга, па је одлука о трошковима донета правилном применом одредби члана 157. став 1. у вези члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку, а трошкови одмерени правилном применом Адвокатске тарифе и Таксене тарифе.

Из наведених разлога, Привредни апелациони суд је на основу члана 390. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци пресуде.

ВДТ/ТД

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Милица Милановић-Траиловић, с.р.

Тачност отправка оверава:

